

haabe, at dette maa være et af de Forhold, det kommende Udvalg vil faa Lejlighed til at overveje. Pavillonsystemet er utvivlsomt den dyreste Form, og der kan vel være Grund til at overveje, om det byder saa betydelige Fordele, som man har været tilbøjelig til at mene, det turde dog maaske være tvivlsomt.

Til det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen), som drog Spørgsmaalet om Prisforskellen ved Driften af de forskellige Hospitaler frem, skal jeg bemærke, at der kan naturligvis være forskellige Forhold, der bevirker, at Driften er dyrere eet Sted og billigere et andet Sted. Men jeg tænkte i Grunden særlig paa Bespisningen, og hvad den angaar, turde der dog neppe være nogen væsentlig Forskel, naar der er Tale om Mennesker i den Alder, de plejer at være i paa Sindssygehospitalet. Det ærede Medlem omtalte sine Erfaringer fra Hospitaler her i København og gjorde opmærksom paa, at der var en væsentlig Forskel paa, om et Hospital havde flere Børn eller flere voksne, dette paavirkede Driftsudgifterne væsentligt. Eksemplet virker dog ikke særlig kraftigt, for her er Tale om Mennesker, som alle er voksne, og hvor Ensartetheden jo i langt højere Grad gør sig gældende ved Forplejningen, end hvor der er Tale om et almindeligt Hospital, hvor der maa tages Hensyn til Sundhedstilstanden for de Patienters Vedkommende, der skal forplejes.

I øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i de Betragtninger, han gjorde gældende om det ønskelige i, at Staten fik oprettet et Epileptikerhjem her i Landet. Jeg tror, det er paakrævet. Men paa den anden Side forekommer det mig ikke, at der er tilstrækkelig Anledning til stærkt at kritisere det Arbejde, der er gjort ad privat Vej paa dette Omraade.

Martin Olsen: Jeg er noget forbavset over, at det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) fremkom med de Bemærkninger, som de fremsatte. Jeg har nemlig ikke angrebet Anstalten dernede. Jeg har brugt det Udtryk, at den var ikke hyggelig, men har i øvrigt henvist til Referatet fra Købstadforeningens Møde i November 1915, og af nogle Udtalelser i Kommissionsbetænkningen, Side 46—49, vil man se, at det, jeg har sagt, er ganske spagfærdigt imod, hvad der fremkom paa dette Møde. I øvrigt er jeg enig med de ærede Medlemmer i, at man maa

yde Anerkendelse til dem, der har udført det paagældende Arbejde, men alligevel hævder jeg, at Staten bør bygge saadanne Hospitaler selv, for det, som de gør og kan gøre dernede, er for lidt for Epileptikerne. Der skal netop en Smule lyse Forhold til, og de kan ikke ydes for de smaa Midler, man der har til Raadighed. Der skal særlig en venlig Behandling til for disse Patienters Vedkommende. Paa det Sted, hvor jeg fik den omtalte Kvinde hen, blev der sagt: Det er ikke rart at ligge oppe under Taget, men det er en udmærket Sygeplejerske, og det er det væsentlige. Ja, det er netop det væsentlige. Men jeg mener, at en saadan venlig Behandling ydes ikke altid dernede. Der tages for summarisk, for kategorisk, lidt for almindeligt paa de syge, og man kan kun tage dem saaledes der. Man tager dernede meget lidt Hensyn til det enkelte Individ — ganske naturligt; men er der nogen, der bør behandles individuelt, er det dog Epileptikerne og de sindssyge. Jeg har ikke villet forklejne, hvad der er gjort, men har paapeget, at det ikke er nok, at der maa noget andet og bedre til.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg naturligvis kun sige Tak for de Bemærkninger, han fremsatte om, at man overvejer Spørgsmaalet i Justitsministeriet. Ministeren turde ikke sige, hvornaar disse Overvejelser kunde ventes tilendebragt, han mente dog i Løbet af Sommeren; disse Overvejelser angik ogsaa det Punkt, jeg fremdrog: Spørgsmaalet om Anvendelse af Stationen ved Vedsted. Hvis det kan ske, før noget andet sker, er der jo gjort en Begyndelse, og jeg saa gerne, at man fra Ministeriets Side hurtigt kom til et Resultat, saa at man dog fik begyndt, selv om det var i det smaa.

Steincke: Da jeg første Gang havde Ordet, sagde jeg, at jeg vilde ikke indlade mig paa den Statistik, der foreligger med Hensyn til Antallet af sindssyge. Man er fra flere Sider gaaet ud fra, som om det var givet, at der ved denne Opgørelse fandtes adskillige Gengangere. Jeg vil omvendt gøre opmærksom paa, at der findes mangfoldige sindssyge her i Landet, som ikke kommer med og ikke er med i den Statistik. For Frederiksbergs Vedkommende, hvor jeg har med disse Sager at gøre, har vi engageret os med flere private Sygehjem og har i Øjeblikket over 50 sindssyge Kvinder anbragt i private Sygehjem, fordi de lider af saadanne Former af Sindssyge, at det efter de gældende Regler er vanskeligt at faa dem